

ת"פ (קריות) 4153-06-24 - מדינת ישראל נ' חוסיין שוק

ת"פ (קריות) 4153-06-24 - מדינת ישראל נ' חוסיין שוק ואח'שלום קריות

ת"פ (קריות) 4153-06-24

מדינת ישראל

נגד

1. חוסיין שוק

2. אחמד עמאר

בית משפט השלום בקריות

[23.03.2025]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתבי האישום וההליכים

1. הנאשמים הורשעו בשורת עבירות רכוש, וזאת לאור הודאתם בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית. אפרט להלן את האישומים:

(-) אישום ראשון: ביום 20.5.24 בסמוך לשעה 02:03 הגיעו הנאשמים לקריית שמואל עם רכב אותו ביקש יום קודם נאשם 1 מאחר (להלן - הרכב), כאשר הם מצוידים בכלי פריצה בדמות לום באורך 78 ס"מ היכול לשמש לפתיחה אלימה של דלתות וחלונות וכן מפתח צינורות היכול לשמש לשבירת מנגנוני התנעה בכלי רכב ועקירת מנעולי צילינדר. הנאשמים פרצו לרכבו של המתלונן בכך שניפצו את השמשה הקדמית ונכנסו לרכב ממנו נטלו מערביל בטון ששווי 1,500 ₪. בשל מעשים אלו הורשעו הנאשמים בעבירות פריצה לרכב בכוונה לגנוב בצוותא, לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); גניבה מרכב בצוותא, לפי סעיף 413ד(א) לחוק העונשין; והחזקת מכשירי פריצה, לפי סעיף 409 לחוק העונשין.

(-) אישום שני: ביום 20.5.24 בין השעות 21:05-02:40, במועד שאינו ידוע במדויק, פרצו הנאשמים לרכבו של מתלונן 2 בכך ששברו את מנעול דלת הנהג ואת ידית החלון וגרמו לנזק מוערך בסך 5,000 ₪. מהרכב נטלו הנאשמים ארנק ובו כרטיסי אשראי, רישיון נהיגה וכרטיס קופת חולים, מזוודה ובה אביזרי חשמל ששווי 1,500 ₪, כסף מזומן בסך 3,000 ₪ והמחאה על סך 1,400 ₪. בשל מעשים אלו הורשעו הנאשמים בעבירת פריצה לרכב בכוונה לגנוב בצוותא, לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין וגניבה מרכב בצוותא, לפי סעיף 413ד(א) לחוק העונשין.

(-) אישום שלישי: ביום 20.5.24 בין השעות 02:40-22:30, במועד שאינו ידוע במדויק, פרצו הנאשמים לרכבו של מתלונן 3 בכך ששברו את החלון הקדמי ונכנסו לרכב. מהרכב נטלו הם חמישה מסורי שרשרת; מפוח יד; תיק ובו קומפרסור; קלסר ובו פנקס המחאות; חותמת; תיק; ומסמך. בשל מעשים אלו הורשעו הנאשמים בעבירת פריצה לרכב בכוונה לגנוב בצוותא, לפי סעיף 413 וסיפא לחוק העונשין וגניבה מרכב בצוותא, לפי סעיף 413ד(א) לחוק העונשין.

(להלן - התיק העיקרי).

2. הנאשמים צירפו תיק נוסף (ת"פ 6307-02-25) בו הודו והורשעו בעבירות של גניבת רכב בצוותא, לפי סעיף 413ב לחוק העונשין; קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; ונהיגה ללא רישיון, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 ונאשם 1 הורשע בנוסף אף בעבירה שעניינה הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין. הערה: בכתב האישום המצורף רשומים הנאשמים בסדר הפוך לתיק העיקרי ואזכורם כאן יהיה באופן התואם את התיק העיקרי.

3. בהתאם לעובדות כתב האישום קשרו השניים קשר לגנוב קטנוע ולצורך כך הגיעו ביום 5.1.24 רכובים על קטנוע כאשר נאשם 2 נוהג בו. השניים חתכו את הכבלים שמתחת לגלגל הקדמי בקטנוע, הניעו אותו ונסעו מהמקום כשנאשם 1 רוכב על הקטנוע הגנוב ונאשם 2 על הקטנוע עמו הגיע. ביום 15.1.24 הגיעו שוטרים לביתו של נאשם 1 אך הוא סרב לפתוח את הדלת וניסה לצאת מהחלון ולהימלט ולאור כך נאלצו השוטרים לפרוץ את הדלת. (להלן - תיק הצירוף המשותף).

4. נאשם 1 צירף שלושה תיקים נוספים כמפורט להלן:

(-) פל"א 538887/24 - בו הודה והורשע בעבירת הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין. על פי עובדות טיוטת כתב האישום, ביום 10.10.24 ניתנה החלטה על ידי בית המשפט במסגרתה נקבע כי הנאשם ישהה בתנאי מעצר בית מלא בפיקוח אנושי עם חלונות התאוורות (להלן - ההוראה החוקית). ביום 18.12.24, בשעה 04:15 הפר הנאשם את ההוראה החוקית בכך שעבד בשוק והסתובב מחוץ למקום מעצר הבית, ללא מפקח (להלן - תיק הצירוף הראשון).

(-) פל"א 450425/24 - בו הודה והורשע נאשם 1 בעבירת הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין. על פי עובדות טיוטת כתב האישום, ביום 23.10.24 בשעה 03:30 הפר נאשם 1 את ההוראה החוקית בכך ששהה מחוץ למקום מעצר הבית (להלן - תיק הצירוף השני).

(-) פל"א 179115/24 - בו הודה והורשע בעבירת פריצה לרכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין וגניבה מרכב, לפי סעיף 413ד(א) לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום, ביום 1.5.24 התפרץ נאשם 1 לרכב בדרך של עקירת צילינדר דלת הנהג. הנאשם נכנס לרכב, חיטט בו וגנב מתוכו שני פטישונים; שתי מברגות; צלצלן; טלפון סלולרי של חברת תקשורת; בוקסות; מספריים; סוללת למברגה; תיק וארגז עם כבלים; ומטבעות כסף קטן בשווי מזערי להלן - תיק הצירוף השלישי).

תסקירי שירות המבחן

5. בעניינם של הנאשמים הוגשו תסקירים בהם פורטו בהרחבה נסיבות חייהם ומטעמים של צנעת הפרט לא ארחיב ואפרט רק את עיקרי הדברים. אדגיש כבר עתה שהתסקירים מתייחסים לתיק העיקרי בלבד (שכן הצירוף היה לאחר הגשתם) אך הסגורים הבהירו שאינם מבקשים תסקיר משלים.
6. ביחס לנאשם 1 נערך התסקיר בעת שהיה עצור (בשל ההפרות מושא תיקי הצירוף 1,2). צוין כי הוא רווק כבן 22 שעברו הפלילי נקי. טרם מעצרו התגורר בבית אמו ועבד בשוק העירוני. מגיל צעיר החל להשתמש בסמים בעיקר בסיטואציות חברתיות ולאחר תאונה שעבר הגביר את תדירות השימוש. נאשם 1 ציין (ללא פירוט) שהרקע למעשים הוא מצוקה כלכלית והצורך לשלם סכומי כסף משמעותיים לגורמים עברייניים. כן הדגיש שההליך המשפטי היווה גורם הרתעה משמעותי עבורו אולם שירות המבחן התרשם מחרטה מילולית בלבד ומשכך שהוא מתקשה לזהות את הפסול שבמעשיו. כן התרשם מקווי אישיות אימפולסיביים ובלתי בשלים, קושי לפעול בריסון במצבי דחק וכי קיים סיכון להישנות עבירות בעתיד. על רקע עמדות הנאשם ובהיעדר מוטיבציה לטיפול לא ניתנה המלצה כלשהי.
7. ביחס לנאשם 2 צוין כי אף הוא רווק כבן 22 שעברו הפלילי נקי. הנאשם תיאר חובות לשוק האפור וציין שכיום הוא עובד עם אביו ואחיו בתחום השיפוצים. שירות המבחן התרשם מנטילת אחריות חלקית, וזאת לאור כך שהנאשם טען שתפקידו היה פאסיבי ושעיקר האחריות מוטלת על נאשם 1. כן התרשמה קצינת המבחן שהנאשם פועל באופן אימפולסיבי ללא הפעלת שיקול דעת, מתקשה להכיר בחומרת מעשיו וכי קיים סיכון להישנות עבירות בעתיד. לאור כל זאת לא ניתנה המלצה טיפולית והומלץ על ענישה הרתעתית.
- טיעוני הצדדים לעונש והראיות
8. ב"כ המאשימה הגיש טיעון כתוב (שלא התייחס לכל התיקים שצורפו) והשלימו על פה. הודגשו חומרת המעשים בתיק העיקרי לרבות התכנון המוקדם, ריבוי המקרים, שיטת הביצוע האלימה והיקף הרכוש הגנוב. המאשימה טענה שיש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום הנע בין 8-15 חודשי מאסר. ביחס לתיק הצירוף המשותף לא ציינה המאשימה מהו מתחם הענישה ההולם לדעתה את העבירות אך ציינה את חומרת המעשים והערכים המוגנים שנפגעו. ביחס לתיקי הצירוף המתייחסים לנאשם 1 בלבד עתרה המאשימה למתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 10 חודשי מאסר (ביחס לתיקי הצירוף הראשון והשני) ולמתחם הנע בין 8-15 חודשי מאסר בתיק הצירוף השלישי. ברמה האופרטיבית, בהיעדר המלצות טיפוליות, עתרה המאשימה ביחס לשני הנאשמים לעונשי מאסר בחלקם האמצעי של המתחמים וזאת באופן מצטבר ולענישה נלווית.

9. ב"כ נאשם 1 טען כי יש לקבוע מתחם ענישה אחד לכל העבירות, לרבות תיקי הצירוף, וזאת לאור סמיכות הזמנים והדמיון שבביצוע העבירות וביקש להעמידו על 10-20 חודשי מאסר בפועל. כן הדגיש הסנגור את ההודאה בכל כתבי האישום בהזדמנות הראשונה, העבר הנקי ותקופות המעצר ממש ובאיזוק אלקטרוני ועתר להסתפק במאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. הסנגור הדגיש שאין להביא בחשבון את היות הנאשם עצור לצורך בחינת האפשרות להטיל עונש בעבודות שירות וביקש כאמור לאפשר לו לשאת עונשו בעבודות שירות חרף היותו עצור. בעניין זה אעיר שהסנגור עתר, כאמור, למתחם ענישה שתחילתו ב-10 חודשי מאסר אך טען לענישה בעבודות שירות וככל הנראה תוך הנחה שהדבר אפשרי מבחינה משפטית לאחר ניכוי תקופת המעצר המביאה את "היתרה" לעונש נמוך מתשעה חודשי מאסר.

10. ב"כ נאשם 2 ביקש לערוך הבחנה בין הנאשמים לאור היקף העבירות המיוחסות לכל אחד. בעניין זה טען הסנגור שמעורבותו של נאשם 1 בעבירות נוספות מתיישבת עם טיעונו של נאשם 2 בפני שירות המבחן על חלקו בעבירות המשותפות. הבהרתי לסנגור את גבולות הטיעון העובדתי ביחס לאמור בכתב האישום והוא ציין שטיעונו מתייחס לאופן בו הבין שירות המבחן את נטילת האחריות. הסנגור הדגיש את הגיל הצעיר ונטילת האחריות וביקש על רקע העבר הנקי לאפשר לנאשם לשאת את עונשו בעבודות שירות תוך הטלת ענישה כלכלית. בנוסף ביקש הסנגור להקל ברכיב הפסילה.

11. הנאשמים בדבריהם האחרונים התנצלו על מעשיהם והביעו רצון לבצע עבודות שירות. דיון והכרעה קביעת מתחמי הענישה

12. הצדדים חלוקים ביחס לשאלת מספר מתחמי הענישה שיש לקבוע ודעתי היא כדעת המאשימה (למעט בנקודה אחת אליה אתייחס בהמשך). ראשית, ברי בעיני שיש להתייחס לכל כתב אישום בצורה נפרדת וזאת בשל חלופי הזמן שבין המקרים והעובדה שאין מדובר בתכנית עבריינית אחת, אלא בעבריינות חוזרת ומשכך אין לומר שקיים קשר הדוק בין המקרים המתוארים בכתבי האישום השונים. משכך יקבע מתחם ענישה נפרד לכל תיק צירוף ואציין שאינני שותף בעניין זה לעמדת המאשימה לפיה יש לקבוע מתחם ענישה אחד לשני תיקי ההפרה. מדובר בעבירות שבוצעו בהפרש של חודשיים ונתון זה תומך בקביעת מתחמים נפרדים שכן העבירות אינן מקיימות את מבחן הקשר ההדוק אלא מדובר בעבריינות חוזרת. ביחס לתיק העיקרי אזי חרף סמיכות הזמנים ושיטת הביצוע הדומה, יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום הכלול בו. אנמק. אכן, מדובר ברצף עבירות פריצה לרכבים שבוצעו בזו אחר זו ובסמיכות זמנים ואפשר גם שמאותו מניע (כלכלי). ואולם, לאור מהות העבירות, העובדה שבוצעו באלימות ממשית, מהות הרכוש שנגנב והעובדה שהנאשמים חיפשו רכבים מסוג מסוים (טנדרים ובהם כלי עבודה, כפי שאף תיאר נאשם 1 בפני שירות המבחן), דומה שהשקפה על כל המעשים כעל אירוע אחד לא תיתן ביטוי מלא ונכון לאינטרס המוגן והנפרד של כל מתלונן ולנזק האישי שנגרם בפועל לכל אחד מהם. לסיכום, יש לקבוע מתחם ענישה לכל תיק צירוף ולכל אישום בתיק העיקרי.

13. עם זאת, בסופו של יום אטיל על הנאשמים עונש אחד כולל שכן ענישה נפרדת בגין כל אירוע, כעתירת המאשימה, נראית בעיני מחמירה יתר על המידה ואף מלאכותית משהו בנסיבות העניין. העובדה שמדובר ברצף עבירות שנעברו בסמיכות זמנים יחסית ושאינן מנותקות האחת מהשנייה לחלוטין, הגם שלא הצדיקה לראות בהן כאירוע אחד, מצדיקה הטלת עונש כולל (סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין).
14. הערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשמים בתיק העיקרי (ובתיק הצירוף השלישי המיוחס לנאשם 1 בלבד) ברורים ומדובר בפגיעה בקניינים של המתלוננים, בתחושת ביטחונם האישי, כמו גם בתחושת הביטחון של הציבור בכלל. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות בתיק העיקרי אציין שמדובר בעבירות שתוכננו מראש והנאשמים הגיעו ברכב כאשר הם מצוידים בכלי פריצה ותרו אחרי רכבים ובהם כלי עבודה. מדובר בפריצות אלימות שכללו בשני מקרים ניפוץ שמשות ושבירת מנעול דלת במקרה השלישי. מהרכבים נגנבו בעיקר כלי עבודה אך גם ציוד אישי ועיון בתמונות מלמד על הנזק המשמעותי שנגרם (ראו ע/1, ע/2, ע/3). שווי הרכוש שנגנב משמעותי אף הוא הגם שלא פורט, אך הבאתי בחשבון שהוא נתפס בחזקת הנאשמים ומטבע הדברים הושב לבעליו. ביחס לנסיבות העובדתיות הקשורות לתיק הצירוף השלישי אזי גם כאן מדובר בפריצה אלימה לרכב (עקירת מנעול הרכב). גם במקרה זה גנב הנאשם 1 כלי עבודה רבים ולא היה ברור מטיעוני הצדדים אם הרכוש נתפס והושב.
15. בתיק הצירוף המשותף נפגעו הערכים המוגנים שעניינם שמירה על שלום הציבור ובטחון משתמשי הדרך וזאת על רקע הנהיגה ללא רישיון, כמו גם הפגיעה בקניין ובתחושת הביטחון, הן האישי והן הציבורי. אף ביחס לאירוע זה מדובר בעבירות שתוכננו מראש ובגניבה אלימה שכללה חיתוך כבלים והנעת הקטנוע. נאשם 1 אף ניסה להימלט משוטרים. המאשימה לא טענה שנגרם נזק לקטנוע ולא הובאה בפני הצהרת נפגע עבירה ומשכך אצא מנקודת הנחה שהקטנוע הושב ללא נזק.
16. בתיקי הצירוף הראשון והשני הפר הנאשם פעמיים הוראה חוקית בכך ששהה מחוץ למקום מעצר הבית (בו שהה בגין העבירות בתיק העיקרי) ובכך נפגע הערך המוגן הקשור לחובת הציות לצווים שיפוטיים. הנאשם שוחרר למעצר בית מלא במסגרת הליך מעצר אך הפר את תנאי השחרור. מעשים אלו גורמים לפגיעה במעמד מוסד השחרור בערובה שבבסיסו מצוי האמון שנותן בית המשפט במשחרר כי יכבד את התנאים. הפרת התנאים סודקת את האמון במוסד זה, אשר מטרתו העדפת אמצעי מתון יותר להשגת תכלית המעצר. משכך, אם יפגע האמון במוסד השחרור בערובה וביכולתו להשיג את תכלית המעצר, יפגעו נאשמים אחרים בכך שלא יתאפשר להם להשתחרר בערובה. עם זאת להפרות לא נלוו עבירות נוספת.

17. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות פריצה לרכב אפנה לפסקי הדין הבאים: רע"פ 2020/23 אורי סוויסה נ' מדינת ישראל (12.3.2023), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע עם אחרים בשני כתב אישום בעבירות התפרצות לשני רכבים, גניבה והונאה בכרטיסי חיוב ונידון לשישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים; עפ"ג 37300-11-22 מחמד סלים נ' מדינת ישראל (27.12.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב ונידון למאסר בפועל למשך חודש ויום (בשל סירובו לבצע עבודות שירות). ערעור נדחה ונקבע כי "העונש שנגזר על המערער הוא עונש מקל בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת בעבירות כגון אלו בהן הורשע המערער"; עפ"ג 21674-08-19 הייב נ' מדינת ישראל (23.10.2019), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בשלושה אירועי פריצה לרכב וגניבה, ועבירות נוספות, ונידון ל-8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי; עפ"ג 53546-02-19 בוחוט נ' מדינת ישראל (22.5.2019), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע באירוע אחד של פריצה לרכב, גניבה מרכב וחבלה במזיד לרכב ונידון ל-12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית; עפ"ג 20738-08-14 מדינת ישראל נ' אבו חאטום (27.8.2014), בו קבע בית המשפט המחוזי כי מתחם העונש ההולם עבור התפרצות אחת לרכב וגניבה ממנו נע בין 6 חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר. בעניין זה החמיר בית המשפט המחוזי בעונשו של נאשם אשר הורשע בשתי עבירות התפרצות וגניבה מרכבים והעמיד אותו על 12 חודשי מאסר בפועל חלף שבעה חודשי מאסר; ת"פ 46141-11-23 מדינת ישראל נ' קגן (5.2.2024), בו נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל בגין התפרצות לרכב שכללה ניפוץ שמשה וגניבת שני תיקים שהכילו כסף מזומן וציוד אישי. הנאשם צרף שני תיקים נוספים שעניינם עבירות רכוש ונידון לעשרה חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה כך שסה"כ הוטלו עליו 12 חודשי מאסר ועונשים נלווים; ת"פ 43736-09-23 מדינת ישראל נ' אסירוף (13.3.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות פריצה לרכב, גניבה מרכב והיזק לרכוש בכך שניפץ שמשת רכב וגנב מתוכו כלי עבודה. הנאשם נידון לחמישי חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה כך שסה"כ הוטלו עליו 10 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.
18. בעניין עבירות גניבת רכב אפנה למשל לרע"פ 4624-20 נסר עגלוני נ' מדינת ישראל (14.7.2020), בו נידון עניינם של נאשמים שהורשעו בעבירת גניבת אופנוע בצוותא והוטלו עליהם 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות; רע"פ 2054-18 היתם רבאיעה נ' מדינת ישראל (12.3.2018), בו נידון עניינו של נאשם שגנב קטנוע והורשע בעבירות גניבת רכב, הפרעה לשוטרי, נהיגה פוזת ונהיגה ללא רישיון בתוקף ונגזרו עליו 10 חודשי מאסר בפועל. נקבע מתחם ענישה הנע בין 10-25 חודשי מאסר. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו ובית המשפט העליון קבע כי "העונש שהושת על המבקש הינו ראוי ומאוזן"; עפ"ג 3614-01-13, 20355-02-13 מחמוד אבו אלואליה ואח' נ' מדינת ישראל (29.5.2013), בו נקבע מתחם ענישה הנע בין 10 חודשי מאסר ועד 30 חודשי מאסר בגין "עבירת גניבת רכב בודדת"; עפ"ג 37710-05-16 מדינת ישראל נ' תיסיר אזגילה (14.9.2016) בו נקבע מתחם ענישה הנע בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר, בנסיבות של גניבת קטנוע על דרך העמסתו על משאית; ת"פ 52414-12-22 מדינת ישראל נ' יוסף שאהין (6.12.23), בו הורשע נאשם בעבירת גניבת רכב בכך שנכנס לרכב, הניעו באמצעות מפתח מותאם ונהג בו עד שנעצר. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 9-24 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 11 חודשי מאסר; ת"פ 51786-02-23 מדינת ישראל נ' מנדר גורין (5.2.2025), בו נידון עניינו של נאשם שגנב קלנועית ונגזרו עליו חמישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשים.
19. בעניין עבירות הפרת הוראה חוקית שהתבטאה בהפרת תנאי שחרור ראו למשל: ת"פ 11148-01-22 מדינת ישראל נ' זובידאת (2.4.2023), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשתי עבירות איומים כלפי שוטרים והפרת הוראה חוקית בכך שיצא ממקום מעצר בית ונעצר במחסום יזום של המשטרה כשברכבו הייתה אמו- המתלוננת, ובכך הפר בשנית את ההוראה החוקית. במהלך חקירתו איים על שוטרים. הנאשם נידון לארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות; ת"פ 9779-08-20 מדינת ישראל נ' פלוני (28.4.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע במספר עבירות איומים על שוטרים ושתי הפרות של מעצר בית ונידון לשישה חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס פיצוי והתחייבות; ת"פ 35415-12-23 מדינת ישראל נ' יורי וולפמן (1.5.2024), בו נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר בגין הפרת תנאי מעצר בית ובריחה משוטרי.

20. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחמי הענישה שיש לקבוע בענייננו הם אלו:

(-) בתיק העיקרי - מספר חודשי מאסר ועד 15 חודשי מאסר בפועל ביחס לכל אישום (שלושה מתחמים נפרדים).

(-) תיק הצירוף המשותף - 8-20 חודשי מאסר בפועל.

(-) תיק הצירוף הראשון - מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

(-) תיק הצירוף השני - מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

(-) תיק הצירוף השלישי - מספר חודשי מאסר ועד 15 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשם של הנאשמים

21. אקדים ואומר שאין מקום לשקול שיקולי שיקום בעניינם של הנאשמים, לא כל שכן כאלו שיש בהם להביא לחריגה ממתחם הענישה. אכן, מדובר בנאשמים צעירים שעברם נקי ואשר הודו במעשיהם ואפשר אף שההליך השיג הרתעה מסוימת. ואולם, אין די בכך לצורך הגעה למסקנה בדבר קיומם של סיכויי שיקום המצדיקים התחשבות ממשית לקולה, לא כל שכן עד כדי חריגה ממתחם הענישה. ודוק: אף שירות המבחן לא סבר כך וכידוע לעמדתו משקל ממשי בנושא. בעניין זה התרשם שירות המבחן ביחס לנאשם 1 מסיכון להישנות עבירות, קושי בקבלת סמכות ובשמירה על גבולות החוק וכן מקשרים שנתרו בלתי ברורים עם גורמים עברייניים ולכן לא בא בהמלצה לענישה שיקומית. אף ביחס לנאשם 2 התרשם שירות המבחן מקשרים לחברה שולית וצוין שקיים סיכון להישנות עבירות. שירות המבחן אף התרשם מקבלת אחריות חלקית ונטייה להשלכה על האחר ולא בא בהמלצה שיקומית כלשהי. בעניין זה אציין כי העובדה שנאשם 2 בחר לצמצם את חלקו ולהטיל את עיקר האחריות על נאשם 1 אינה מתיישבת עם עובדות כתב האישום ואינני מקבל את טיעון הסנגור לפיו בעצם העובדה שלנאשם 1 אישומים נוספים (בתיקי הצירוף) יש לתמוך בטענה זו. משכך, עמדה זו מתיישבת היטב עם מסקנת שירות המבחן.

22. בהינתן מתחמי הענישה שקבעתי ובהיעדר הצדקה לחריגה ממתחם הענישה, מתחייב לדעתי עונש מאסר ממש, וממילא כזה שבשל אורכו לא ניתן לשאת בעבודות שירות. לא התעלמתי מכך שעונש מאסר הוא עונש קשה וחמור ונלוות לו השפעות קשות ושליליות רבות, פיזיות, רגשיות וכלכליות (ראו בנושא דו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים, 2015 (המכונה "דו"ח ועדת דורנר"); רע"פ 356/14 קפ"ר נ' מדינת ישראל (3.10.2017); פסקה 33). מטעמים אלו נקבע לא אחת שעונש מאסר בכליאה אמור להיגזר על מי שהוא בעל דפוסי עבריינות מובהקים (ע"פ 4318-10-11 מדינת ישראל נ' רפאילוב ואח' (5.1.2012)), או שהעבירה שעבר אינה מאפשרת, בנסיבות העניין, ענישה שאינה כוללת מאסר ממש.

23. אכן מדובר בצעירים שעברם נקי ואולם הם חטאו בשורת עבירות רכוש שגרמו נזק משמעותי למספר מתלוננים. הם לא הראו נכונות להשתלב בהליכי שיקום ומשכך מסוכנותם לא פחתה, ועל רקע חומרת העבירות וריבוי, מדובר בנתון משמעותי המצדיק ענישה הנותנת בכורה לעקרון ההלימה וההרתעה. עם זאת, לצורך קביעת היקף העונש הבאתי בחשבון את כל הנתונים שיש לזקוף לקולה ובכלל זה הגיל הצעיר, העבר הנקי, ההודאה והחרטה שהביעו. כן הבאתי בחשבון את תקופות המעצר, שהייתה באיזוק אלקטרוני ובתנאים מגבילים. עוד נתתי דעתי להיקף העבירות השונה של כל אחד מהנאשמים ולסוגן וזאת לצורך קביעת העונש לכל נאשם בהתאם לעקרון השוויון שבין נאשמים. בנוסף הבאתי בחשבון את העיקרון בדבר הצורך להתאים בין העונש הכולל, סוגו והיקפו, לבין חומרת המעשים, ריבויים, תדירותם ומידת אשמתם של הנאשמים (סעיף 40(ג) לחוק העונשין). ודוק: ביחס לדרישה לשאת בעונש בעבודות אדגיש, כפי שצוין לעיל, שסברתי שהוא אינו הולם את נסיבות העניין ובכלל זה את מידת המסוכנות הנלמדת מהעבירות ואשר לא פחתה בהליך טיפולי כלשהו. כמו כן עונש זה אינו אפשרי כלל לאור תקופת המאסר שבכונותי להטיל.

24. בעניין העתירה לפיצוי אציין שהמאשימה לא הגישה הצהרות נפגעי עבירה ובכל מקרה מטיעונה עלה "שרוב הרכוש נתפס" מבלי פירוט והפרדה בין האישומים. כן לא נטען מי נשא בעלות הנזק (המתלוננים, חברות ביטוח, מעבידים אם קיימים וכו'). משכך, על רקע התמונה הראייתית החלקית ולאור כך שתפקידו העיקרי של הפיצוי הפלילי הוא לשמש "עזרה ראשונה" (דבר שאינו בעל משמעות ממשית במקרה זה: ע"פ 7186/19 קטמור טובי נ' מדינת ישראל (8.1.2020), פסקה 13), אטיל פיצוי חלקי בלבד תוך שעומדת בפני המתלוננים כמובן האפשרות להגיש הליך אזרחי מתאים.

25. לסיכום אני מטיל על הנאשמים את העונשים הבאים:
נאשם 1

א. 15 חודשי מאסר. מתקופה זו יש לנכות את תקופות המעצר הבאות: 20.5.24 ועד 17.6.24, ומיום 18.12.24 ועד היום.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שנתיים כל עבירת רכוש שהיא פשע.
ג. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שנתיים אחת או יותר מהעבירות הבאות: כל עבירת רכוש שהיא עוון, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין; נהיגה ללא רישיון או בזמן פסילה; הפרת הוראה חוקית; הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו.
ד. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים.
ה. אני מחייב את הנאשם בפיצוי כמפורט להלן:
בתיק העיקרי:

אישום ראשון- ע"ת מס' 2, בסך 1,000 ₪.

אישום שני- ע"ת מס' 60 (ראו פרוטוקול מיום 5.3.24), בסך 1,000 ₪

אישום שלישי- ע"ת מס' 59 (ראו פרוטוקול מיום 5.3.24), בסך 1,000 ₪.

בתיק הצירוף המשותף - ע"ת מס' 20, בסך 1,000 ₪.

בתיק הצירוף השלישי - ע"ת מס' 1,000 ₪.

הפיצוי ישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.8.25 ובכל 1 לחודש שלאחריו; המאשימה תמסור למזכירות בתוך 30 יום את פרטי המתלוננים ותביא לידיעתם את תוכנו של גזר הדין.

נאשם 2

- א. 12 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו מיום 20.5.24 - 20.6.24.
- ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שנתיים כל עבירת רכוש שהיא פשע.
- ג. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שנתיים אחת או יותר מהעבירות הבאות: כל עבירת רכוש שהיא עוון, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין; נהיגה ללא רישיון או בזמן פסילה.
- ד. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים.
- ה. אני מחייב את בפיצוי כמפורט להלן:
- אישום ראשון - ע"ת מס' 2, בסך 1,000 ₪.
- אישום שני - ע"ת מס' 60 (ראו פרוטוקול מיום 5.3.24), בסך 1,000 ₪.
- אישום שלישי - ע"ת מס' 59 (ראו פרוטוקול מיום 5.3.24), בסך 1,000 ₪.
- בתיק הצירוף המשותף - ע"ת מס' 20, בסך 1,000 ₪.
- הפיצוי ישולם בשמונה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.8.25 ובכל 1 לחודש שלאחריו; המאשימה תמסור למזכירות בתוך 30 יום את פרטי המתלוננים ותביא לידיעתם את תוכנו של גזר הדין.
- את הסכום יש לשלם ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
 - מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- מוצגים - לום, סמים, מפתח צינורות, סכין יפנית, סכין - להשמיד.
- 3,000 ₪ במזומן - להשיב לבעלים.
- ככל שקיימים מוצגים נוספים תגיש המאשימה בקשה מתאימה.
- הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.
- ניתן היום, כ"ג אדר תשפ"ה, 23 מרץ 2025, במעמד הצדדים.